

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Tak, hr. formand.

Jeg vil godt lige allerførst sige, at jeg ikke synes, det er fair, at Venstres ordfører benytter det forhold, at man, når man er medlem af en parti-gruppe med fire medlemmer, ofte er i den situa-tion, at man på én gang skal være i Folketingssa-len og til flere udvalgs møder. Jeg tror, hr. Vessel-bo må erkende, at det vanskeligt lader sig gøre fysisk at være tre steder på én gang, og det synes jeg altså er unfair at bruge imod mig i en debat. Jeg håber, at hr. Vesselbo vil lægge sig på sinde ikke at bruge den slags kneb.

Så vil jeg godt spørge ham: Er det ikke et pro-blem for regeringen, at man har sendt et papir over, hvor man erkender, at man er ca. 50.000 ha bagud i forhold til Vandmiljøplan II med at om-lægge til økologi? 50.000 ha cirka er man bagud i forhold til det, man har lovet. Det synes jeg er et stort problem, og det svækker indsatsen helt enormt meget. Jeg håber, at Venstre kan give til-sagn om, at det vil der hurtigt blive rettet op på.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Nu er Venstres ordfører jo relativt ny i Folketin-get, og jeg håber da, at hr. Eyvind Vesselbo, når han efterhånden har været her lidt længere, må-ske vil lære lidt bedre parlamentariske manerer, så man ikke på den måde begår overgreb på mindre partigrupper. Det plejer ikke at være god tone i Folketingssalen.

Hvis jeg nu ser bort fra de almindelige for-nærmelser i Venstres ordførers indlæg og ven-der mig til indholdet, så må jeg sige, at der jo ikke var meget at komme efter. Der var en masse pæne ord, men ingen konkret handling overho-vedet.

For et par dage siden fik vi fra Miljøministeri-et til udvalget oversendt en opfølgning på den tidligere regerings pesticidhandlingsplan, og der viser det sig, at man ikke engang er halvvejs med hensyn til at få nogle randzoner, altså nogle sprøjtefrie zoner, omkring målsatte vandløb og større søer.

Hvilke midler har Venstre tænkt sig at tage i anvendelse for at sikre, at det her sker, når vi ad frivillighedens vej ikke er kommet andet end halvvejs?

Og kan hr. Vesselbo så ikke lige bekræfte over for mig, at da vi i tidligere samlinger lavede et forbud mod grundvandstruende pesticider, støt-te Venstre det ikke?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Mit spørgsmål er egentlig til ministerens tale. Ministeren sagde, at vi skal sigte efter det lavest mulige forbrug, hvor landmandens driftsøkono-mi stadig hænger sammen.

Hvornår en driftsøkonomi hænger sammen, er jo sådan et lidt flydende begreb, men jeg vil gerne spørge Venstres ordfører eller for den sags skyld ministeren, hvis han har lyst til at svare se-nere, om ikke vi egentlig allerede har angrebet landmandens driftsøkonomi på nogle områder. Det mener jeg også, man skal.

Den formulering, som ministeren brugte, kan nemt forstås sådan, at hvis vi kommer ned til den kritiske grænse, hvor landmandens drifts-økonomi ikke hænger sammen længere, må vi altså vælge at prioritere den i stedet for miljøet. Jeg vil gerne have ministeren eller ordføreren til at bekræfte, at det mener de faktisk ikke, for så kommer vi jo ned i en kritisk zone, hvor man må vælge imellem landmandens driftsøkonomi og miljøet, hvis det f.eks. er et produkt, der går i grundvandet. Det mener jeg.

Det er helt klart Kristeligt Folkepartis politik, at dér må vi vælge forsigtighedsprincippet, vi må altså tage hensyn til miljøet i de sager, og den slags vanskelige sager findes. Jeg vil gerne have en erkendelse af, at det er miljøet, der må vinde, hvis det er et giftigt stof.

KI. 10.40

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at det egentlig var en ros for, at vi fik en debat op her. Jeg forstår udmærket, at man som lille parti ikke har tid, så det var egentlig bare en ros for, at Enheds-listen, selv om man ikke har tid til at møde op i udvalget, gerne vil drøfte miljøpolitik. Det var sådan set det, der var mit udgangspunkt her.

Så var det spørgsmålet om det papir, som hr. Keld Albrechtsen nævnte, der var sendt over. Jeg mener faktisk ikke, at det er en svaghed. Det er faktisk en styrke, at man sender et papir over. Det er vel et tegn på, at man ønsker at gøre no-get ved det. Man blotlægger problemerne, og dermed siger man: Vi mangler den og den del af det, og på den måde indikerer man jo, at man har tænkt sig at gøre noget ved det. Så jeg synes ikke, hr. Keld Albrechtsen skal tage det som en svaghed.

Til fru Pernille Blach Hansen vil jeg sige det samme, som jeg sagde til hr. Keld Albrechtsen,